

[Bernhard Baunsgaard]

Ministeren siger i sin redegørelse, at politiets opgave efter lovgivningen kan opdeles i tre områder: at opretholde fred og orden, at forhindre kriminalitet og efterforske begået kriminalitet.

Den midterste opgave, at forhindre kriminalitet, vil jeg gerne begynde med, for i denne forhindring af kriminalitet indgår efter min og partiets opfattelse det meget vigtige arbejde, der hedder politiets kriminalpræventive arbejde. Det er samarbejdet med skolen, socialvæsenet og så politiet som den tredje del i dette samarbejde.

Ministeren påpeger meget rigtigt, at der under denne regering er sket en fordobling af de midler, der er sat af til det kriminalpræventive arbejde. Jeg deler ministerens glæde over dette, for jeg tror, det er meget, meget væsentligt. Men så er der også grund til at fortsætte, at selv efter forøgelsen af pengene til det kriminalpræventive arbejde anvendes der til dette kun sådan noget som halvanden hundredtusinddel af det samlede statsbudget. Det er meget, meget lidt til dette, og jeg tror, at den linje, som regeringen her er slået ind på, bør væsentligt styrkes i den kommende tid. Jeg tror, det vil være godt anvendte penge.

Må jeg derefter vende mig til det første, ministeren nævner: opretholdelsen af fred og orden. I den forbindelse sagde hr. Ole Espersen, at forholdet mellem politi og borger efter hans opfattelse var blevet dårligere i de senere år.

Jeg er helt enig med ministeren i, at et vel fungerende politi kan yde et ganske overordentlig vigtigt bidrag til skabelse af et trygge samfund. Politiet er borgernes tjenere, og politiet fortjener derfor støtte af os, men man må også huske på hensynet til borgerne. Undertiden støder disse to ting sammen. Der har været nævnt masseanholdelserne i Holte-toget, og man kan tilføje Nørrebro og Kulørte Klat.

Jeg vil om dette sige, at jeg er enig i de næser, som justitsministeren tildelte politiet. Særlig beklageligt var det, at ved disse masseanholdelser ude på Nørrebro fik end ikke børn lov til at meddele deres forældre, hvorfor de ikke var kommet hjem. Det var godt, det blev påtalt, og politiet må forstå, at selv om vi støtter dem og vil give dem midler i hænde til at opretholde fred og orden, er der også et hensyn at tage til borgerne. Det for-

står politiet også, men af og til sker der nogle beklagelige fejltagelser.

Når politiet skal opretholde fred og orden, er det meget væsentligt, at borgerne kan komme i kontakt med politiet. Jeg er meget glad for de initiativer, der er taget af denne regering til oprettelse af nærpolitistationer. Ministeren nævner, at det ikke alene vil ske på Østerbro, men også i en række af vore store provinsbyer, i øvrigt også i nogle mindre. Det er sket i Ålborg, Århus, Odense og Haderslev. Men ministeren nævner også, at det vil være en god idé at få mere politi på gaden.

Det er rigtigt, at vi nu har fået disse 54 politikredse, hvori der er én hovedpolitistation åben, men jeg har på fornemmelsen, at man ikke gør brug af alle de muligheder, den moderne teknologi giver. Det er meget godt, at vi har én hovedpolitistation, men folk er som oftest vænnet til at henvende sig på nærmeste politistation, og der burde fra alle underpolitistationer være direkte omstilling til hovedstationen, når understationen er lukket. Så vidt jeg er orienteret, sker det ikke alle steder automatisk, men det bør det naturligvis. Det er utilfredsstillende at komme til at tale med en båndoptager, der siger: De kan ringe i morgen, når vi åbner.

Det er blevet krævet heroppefra, at vi skal give politiet midler i hænde til at fungere godt. Det gælder naturligvis efterforskningen af kriminalitet. Jeg er enig i, at politiet skal have midler i hænde til at efterforske kriminalitet, men for mig spiller hensynet til de øvrige borgere, der intet har gjort, en meget stor rolle også og ikke mindst i dette spørgsmål.

Nu er der jo kommet denne nye betænkning, som jeg forstår har en hel del sympati i justitsministeriet og hos ministeren. Jeg kan godt sige, at brugen af politiprovokatorer, som er betegnelsen for det, man gerne vil have ind, har ikke min umiddelbare støtte. Jeg er også betænkelig ved den form, vores telefonaflytning finder sted under. Det burde være helt automatisk, at man i det mindste fik at vide, hvem der har givet tilladelsen til aflytning, når den er hørt op.

Men selv det kan jo ikke altid gennemføres og bliver ikke altid gennemført.

Fra radikal side har vi for at give politiet de nødvendige midler i hænde til at forhindre kriminaliteten og efterforske kriminalite-